

 <p data-bbox="400 271 635 392">FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI</p> <p data-bbox="209 459 416 488">Katedra filozofie</p>	<p data-bbox="852 338 1398 376" style="text-align: center;">PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
--	---

Práce (co se nehodí, škrtněte): diplomová

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího

Práci hodnotil(a): PhDr. Martina Kastnerová, Ph.D.

Práci předložil(a): Bc. Anna Bejvlová

Název práce: Interpretace dějin a kultury v současných teoriích interpretace

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce je kromě představení vybraných konceptů interpretace dějin a kultury (autorčinými slovy) „představení základních rozdílů, popř. shodných rysů pojetí kultury v klasické kulturní historii a v současných směrech“ (s. 1). Cíl práce lze považovat za naplněný, jakkoli více deskriptivním než analyzujícím způsobem.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Ve dvou, resp. třech úvodních kapitolách autorka přibližuje základní proudy kulturní a intelektuální historie a historiografické proudy. Vhodně poukazuje na hlavní trendy ve zkoumání dějin a kultury a usiluje vždy v popisu a výčtech o kompletnost podávaných informací. Tato snaha (prostupující celou prací) však často vede k absenci samostatné detailnější analýzy dané problematiky. Text má popisný charakter a vyskytují se častěji poměrně rozsáhlé citace. V dalších částech se autorka postupně věnuje vybraným konceptům „klasické“ kulturní historie a „současným trendům“. Jako příklad klasické kulturní historie (vhodně) uvádí dílo Jacoba Burckhardta, jehož interpretaci doplňuje referováním o vybraném díle Petera Burka. Autorka postupuje pečlivě, opět se snahou o komplexní charakter prezentovaných informací, text však působí spíše jako referát o jednotlivých textech, ryze popisný, v některých případech zbytečně detailní, aniž je jasné, jakým způsobem souvisí se záměrem práce a dalšími kapitolami. Absence jasné (celostní) výkladové linie je trochu na škodu kvalitě práce. Podobně je tomu i v dalších kapitolách věnovaných novému historismu, jež též působí spíše fragmentárně či jako tematická koláž. Referuje se o jednotlivých textech, avšak mělo by být (přinejmenším) referováno o novém historismu *prostřednictvím* jednotlivých textů. Závěrečnou komparaci (i závěr samotný) nicméně považuji za zdařilé: autorce se daří akcentovat základní rozdíly a trendy v rámci formování různých přístupů k interpretaci dějin a kultury, tak, jak bylo jejím cílem. Vybrané otázky k autorčiným závěrům jsou uvedeny dále.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Struktura práce je logická a promyšlená, autorka postupuje systematicky. Jazykový projev je plynulý, jen s občasnými potížemi stylistickými (některé formulační neobratnosti, popř. nesprávné používání termínů/slov). Autorka využila odpovídající množství primárních i sekundárních zdrojů, pracuje s nimi korektně.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce je psána se snahou o systematicčnost a kompletnost podávaných informací, závěrečnou komparaci považují za zdařilou. Určitou slabinou práce je její více popisný, referující charakter, jak je podrobněji popsáno v „obsahovém zpracování“. Právě snaha o práci „všezahrnující“ zároveň vede k tomu, že jednotlivé koncepty jsou posuzovány na základě vybraného (a je o otázkou, zda vždy relevantního) vzorku zdrojů. To je limitující obzvláště v případě nového historismu.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

V závěru uvádíte, že jste zamýšlela srovnat klasickou kulturní historii reprezentovanou Jacobem Burckhardtem a nový historismus. Jak do této komparace zapadají úvahy Petera Burka?

V závěru (s. 52) uvádíte, že jednou z paralel Burckhardtových a novohistorických úvah je „pohled na umění jako na hybnou sílu dějin“. Můžete prosím vysvětlit?

Dále uvádíte, že základní odlišnosti mezi těmito koncepty jsou „zdroje, jelikož pro kulturní historiky jsou dějinnými milníky situace a dějinné zlomy, kdežto novohistorici čerpají především z textů...“ Co zde míníte „dějinnými milníky“? Lze nahlédnout „situace“ přímo? Nečiní tak i kulturní historici skrze texty (popř. artefakty)? Jak byste vymezila „kulturní historii“? A kam byste zařadila nový historismus?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): velmi dobře

Datum: 15. 5. 2021

Podpis: